

ת"פ 38673/12/14 - מדינת ישראל נגד סאמר ואכד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 38673-12-14 מדינת ישראל נ' ואכד

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המאשימה מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות חיפה

נגד

הנאשם

סאמר ואכד

באמצעות הסניגוריה הציבורית

על ידי בא כוחו עו"ד ליאור בר זוהר

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות כתב האישום המתוקן, בעבירות של **חבלה במזיד ברכב** - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; **החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה** - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; **פציעה כשעברין מזוין** - עבירה לפי סעיף 335 (א) (1) + 334 לחוק העונשין, תשל"ז 1977; **והסגת גבול כדי לעבור עבירה** - עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין - התשל"ז - 1977.

על פי הכרעת הדין, בתאריך 6.10.10, סמוך לשעה 00:20, ברחוב הנטקה 66 בחיפה (להלן: **הבניין**), בחניון הבניין, גרם הנאשם נזק במזיד לשלושת גלגלי רכבו של ג' א' (להלן: **המתלונן**) באופן שניקב באמצעות חפץ חד אשר החזיק, פלייר מסוג 'לדרמן', שלושה מגלגלי הרכב מסוג מרצדס.

במעמד זה, וכאשר הופתע הנאשם ע"י המתלונן ושני ילדיו הבגירים אשר הבחינו בנאשם ממרפסת דירתם וירדו אל החניון בעקבותיו, החל בין הצדדים עימות פיזי במהלכו דקר הנאשם את המתלונן בבטנו באמצעות החפץ החד אותו החזיק.

במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם בלדרמן שהינה סכין שבכוחה לדקור ולחתוך, זאת עשה מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולמטרה שאינה כשרה וכן פצע את המתלונן שלא כדין, בנסיבות מחמירות, כאשר הנאשם נושא נשק קר.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן פצע דקירה באורך 5 מ"מ ברום הבטן.

כתוצאה ממעשי הנאשם נאלץ המתלונן להחליף ארבעת גלגלי הרכב שצוין לעיל בעלות של 1,200 ₪.

הנאשם במעשיו נכנס לנכס - חניון הבית המשותף ברח' הנטקה 66 חיפה, ולחנייה פרטית של המתלונן - כדי להפחיד, להחזיק בנכס ולעבור עבירה.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה:

המאשימה הגישה טיעוניה בכתב. בטיעוניה, הפנתה המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, והם הגנה על שלמות גופם ורכושם של האזרחים מפני פגיעה פיזית באמצעות כלי משחית, הגנה על אזרחי המדינה מפני האלימות בפושעת בחברה, העברת "מסרים" באופן אלים וחסול חשבונות ודקירות ללא מורא, באמצע שכונת מגורים, וכן פגיעה בתחושת הביטחון של אזרחי המדינה בבתייהם. המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים אלו הינה משמעותית נוכח השימוש בסכין, ההגעה באישון לילה ומיקום הדקירה אשר היה עלול להוביל לפגיעה קשה יותר בגופו של המתלונן. עוד הפנתה המאשימה לתוצאות מעשיו של הנאשם, אשר הובילו לכך שעל המתלונן היה להחנות את רכבו מאות מטרים מביתו על מנת למנוע הישנות הנזקים וכן גרמו לפציעתו הפיזית כאמור ולפגיעה בתחושת ביטחונו. המאשימה הגישה פסיקה התואמת את מדיניות הענישה הנוהגת, לשיטתה, במקרה זה ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, פיצוי כספי למתלונן (עד תביעה מס' 2) וקנס כספי.

ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי המאשימה כלל לא התייחסה בטיעוניה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה - 8 שנים, כאשר כתב האישום הוגש יותר מ- 4 שנים לאחר האירוע ובכך נגרם לנאשם עינוי דין, אשר לא התרחש בשל התנהלות לקויה מצד הנאשם. ב"כ הנאשם לא התעלם מכך שהתיק נסגר ונפתח בשנית לאחר ערר של המתלוננים אך לטענתו התיק נפתח בשנית בשנת 2012, והיה שיהיו ניכר בהליך. בנוסף לכך, משמעות הענישה פוחתת שעה שעבר זמן ניכר מאז ביצוע העבירה, שכן הנאשם אינו אותו אדם שהיה אז. ב"כ הנאשם טען כי יש לסטות ממתחם הענישה משיקולי צדק, אשר עולים נוכח השיהוי כאמור. בנוסף, פירט ב"כ הנאשם את מצבו האישי של הנאשם שהינו גרוש ואב לשתי בנות גדולות. הנאשם נפגע בפיגוע בשנת 2002 במסעדת מצה בחיפה, פגיעה אשר גרמה לו לנכות והוא מוכר כנכה 100% במוסד לביטוח לאומי, כאשר בין היתר נטען כי הנאשם סובל מבעיות נפשיות ממשיות והיה מאושפז שבועות ארוכים עקב מצבו הנפשי (הוגשו מסמכים רפואיים). לטענתו, מאז אותו פיגוע בו נפגע, נפרד מאשתו, אינו מסוגל לנהל חיים נורמטיביים ולעבוד באופן מסודר.

אשר לעבירת האלימות, נטען כי לא מדובר בעבירה מתוכננת וכי לא הייתה כוונה מראש לפגוע. הנאשם לא כפר בנזק הרכושי, אך ציין כי הקבלה שהוגשה היא על תיקון קודם, אשר לא יוחס לנאשם בכתב האישום. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא מתכוון להביע צער וחרטה, הואיל והוא טוען לחפותו ועל אף הכרעת הדין אינו מתכוון לשנות את עמדתו כדי לזכות בהקלה. לסיום, ציין כי ניתן להקל במקרה זה לאור כל האמור ולהטיל ענישה צופה פני עתיד.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

הנאשם הציג בפני הממונה על עבודות השירות אישור עדכני פסיכיאטרי, ועל סמך אישור זה קבע הממונה כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות.

ראיות לעונש:

המאשימה העידה את המתלוננים.

בעדותם, ביקשו המתלוננים כי בית המשפט יתייחס למקרה זו בהיבט הרחב והאמיתי וייתחם לסבל שנגרם למשפחה במשך חודשים, כולל נזק כלכלי, אשר נגרם כתוצאה מכך שהמתלונן מר ג' א', התלונן על הנאשם. עוד הפנו המתלוננים לכך שהנאשם לא ביקש סליחה ולכן יש להחמיר בעונשו וכן ביקשו את השבת הכספים שהוצאו על החלפת הצמיגים שניקב הנאשם.

עוד ביקשה המאשימה להפנות לכלל חומר הראיות בתיק לרבות התעודה הרפואית באשר לפציעתו של המתלונן (ת/5), צילומי חבלתו המדממת (ת/8) והקבלה על הנזק לצמיגי הרכב (ת/11).

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם בדבריו הטיח במתלוננים האשמות על השפלתו ועל תקיפתו. עוד מסר כי מאז שרוסס על ידי המתלוננים בגז מדמיע הוא רואה מטושטש. הנאשם מסר כי הוא פרוד מאשתו מזה 7 שנים ולו שתי בנות בגילאי 17 ו- 18. עוד מסר כי אינו עובד וחי מקצבת ביטוח לאומי. הנאשם תיאר כי חייו השתנו מקצה לקצה מאז היה מעורב בפיגוע ומסר כי הוא סובל ופגוע מבפנים.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם מתבטא בפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלמות גופו, חירותו ושלווה הנפשית של כל אדם. עבירות אלו הן בעלות חומרה יתרה נוכח הפגיעה בזכותו של אדם לחיות ללא פחד בין בביתו-מבצרו יחד עם בני משפחתו וכן לאור העובדה כי במעשיו השתמש הנאשם בנשק קר על מנת לפגוע במתלונן וברכשו באישון לילה.

אירוע זה הינו דוגמא למה שכונה בפסיקת בית המשפט העליון כ"תת תרבות הסכין". על החומרה של שימוש בנשק קר לפתרון סכסוכים והצורך במאבק שיפוטי כנגד תופעה זו, ראו דבריו היפים של כב' השופט (כתוארו דאז) א. רובינשטיין בע"פ 7924/05 אבו דעוף נגד מדינת ישראל (2007):

"לא נלאה, בהמשך לפסקי דין רבים שיצאו מתחת ידו של בית משפט זה, כולל בימים אלה ממש, להצהיר בקול רם וצלול על הצורך במאבק שיפוטי ב'תת תרבות הסכין', וזאת בכל גילוייה- בין ה'קלים' כהחזקת סכין, ובין הקשים במיוחד, דקירות שסופן אף מוות רחמנא ליצלן".

ראה גם ע"פ 4257/07 פלוני נגד מדינת ישראל (2008):

עמוד 3

"בית משפט זה הביע כבר דעתו לא אחת כי את "תופעת הסכינאות" יש לעקור מן השורש, ולא בדרך של רטוריקה, אלא בדרך של ענישה הולמת. במציאות החברתית, שבה רבים אינם מהססים לעשות שימוש בסכינים וכלי משחית אחרים כ"פתרון" לסכסוכים, מוטל על בתי המשפט להעדיף את שיקולי ההרתעה וההגנה על הציבור ולכן ככלל אין לפטור את מבצעי העבירות בסכין וכלי משחית דומים מריצוי מאסר בפועל."

מדיניות הענישה:

המחוקק הביע דעתו בנוגע לחומרת העבירה של פציעה כשהעברין נושא נשק קר, על ידי קביעת עונש מרבי בן 6 שנות מאסר. עיון בפסיקה, מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים, מעונשי עבודות שירות ועד עונשי מאסר בפועל למשך חודשים ממושכים, והכל בהתאם לטיבו של הנשק הקר בו נעשה שימוש, וכן מלמדת הפסיקה כי ככל שמדובר באירוע דקירה חמור יותר, תוך שימוש בכלי חד, וגרימת פציעות רבות וקשות יותר לקורבן, ו/או תוך חבירה לאחרים על מנת לפגוע בקורבן, נוטה הפסיקה להחמיר בעונשו של הפוגע.

רע"פ 1601/14 נדב פרץ נגד מדינת ישראל -

העובדות: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזויין ותקיפה סתם, בכך שעל רקע ויכוח תקף את המתלונן באופן שדחף אותו והשליך אבן לעברו. בהמשך, היכה בפניו של המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שני פצעים סביב העין, החודרים את העור. כן נגרם למתלונן חתך אלכסוני באזור כף היד, עם חדירה ופגיעה בשרירים, שהצריכה תפירה.

העונש: 10 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי בסך 10,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

רע"פ 4573/11 אוהד לפידות נגד מדינת ישראל -

העובדות: כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. במהלך ויכוח בין המבקש לבין המתלונן, נטל המבקש סכין. עם התפתחותו של עימות פיזי בין השניים, דקר המבקש את המתלונן. בימ"ש השלום הרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו.

עונש: 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ש"ח. ערעור שהגיד המבקש על פסק הדין, נדחה ע"י ביהמ"ש המחוזי. ובקשת רשות ערעור זו נדחתה אף היא.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 11173-04-12 נביאן נגד מדינת ישראל (2012) -

העובדות: נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. הנאשם היכה את המתלונן מספר פעמים בצווארו ובהמשך דקר אותו באמצעות חפץ חד בירך שלוש פעמים, דקירות שהצריכו תפירה. הנאשם נעדר עבר פלילי.

העונש: 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, חתימה על התחייבות בסך 2,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 16509-11-12 **ישראל בונפיתו נגד מדינת ישראל** -

העובדות: הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט, בכך שקפץ על המתלונן, כשהוא דוקר אותו באמצעות אולר בעורפו ותוך שהוא גורם לו פצע של כסנטימטר בעורפו ושריטה היקפית בצוואר. המתלונן פנה לבית חולים והפצע נתפר. המערער נמלט מהמקום והשליך את האולר בשדה פתוח כדי להעלימו.

העונש: 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪, פיצוי בסך 30,000 ₪ וחתימה על התחייבות. ערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בע"פ (מחוזי-חיפה) 18925-03-10 **ולדיסלב ניטקין נגד מדינת ישראל** -

העובדות: הנאשם הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות על ידי שניים, ותקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות על ידי שניים או יותר.

העונש: בבית משפט השלום נדון הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם, במובן זה שהפחית את עונש המאסר בפועל שהוטל ל-6 חודשים שיבוצעו על דרך של עבודות שירות.

ת"פ (מחוזי - חיפה) 29802-05-15 **מדינת ישראל נ' טלב ואחרים** (2016) -

העובדות: הנאשם 2 דקר את המתלונן באמצעות סכין במותן, במסגרת קטטה. הוא הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין.

העונש: 18 חודשי מאסר בפועל, 14 חודשי מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי - חיפה) 24083-08-15 **מדינת ישראל נ' יאסין ואחרים** (2016) -

העובדות: הנאשמים והמתלונן קרובי משפחה. הנאשמים חסמו ברכבם את רכב המתלוננים, היכו את המתלונן בפניו באגרופים. הנאשם 2 נתן למתלונן אגרוף נוסף בפניו והנאשם 1 היכה אותו באפו. הנאשמים הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ונאשם 2 הורשע בנוסף בעבירת איומים.

העונש: לנאשם 1 12 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, 12,000 ₪ פיצוי למתלונן; לנאשם 2 16 חודשי

מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, 12,000 ₪ פיצוי למתלונן.

ת"פ 59321-05-15 מדינת ישראל נגד לירון לולאי -

העובדות: הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, היזק במזיד והחזקת סכין. במהלך עבודתו בתפקיד נהג, תקף עובד מחסנאי אחרי שסירב לבקשתו להזיז משטח הצידה, הנאשם זרק לעברו פעמיים כיסא פלסטיק, אשר פגע במתלונן ונשבר. כאשר עובדים במקום הצליחו להפריד בין השניים, צעק לעברו המתלונן כי יהרוג אותו, או אז ניגש הנאשם לחנות, נטל סכין יפנית ותקף את המתלונן באמצעות הסכין בגבו, כתוצאה מהתקיפות נגרמו למתלונן חבלות של סימני חבלות במרפק ובאמה השמאלית ופצע חתך באורך 2 ס"מ אשר נתפר.

העונש: 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪, קנס בסך 1,500 ₪ וצו פיקוח למשך שנה.

ת"פ (עכו) 28839-05-10 מדינת ישראל נגד מוחמד עואד -

העובדות: הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. הנאשם פצע את המתלונן, במהלך ויכוח בין השניים, בכך שדקרו באמצעות סכין וכתוצאה מכך נפצע המתלונן בזרוע ידו השמאלית, נזקק לטיפול רפואי, לרבות תפירת החתך תחת הרדמה מקומית, ואושפז בבית חולים למשך 4 ימים.

העונש: 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי בסך 2,500 ₪.

ת"פ (רמלה) 62048-07-14 מדינת ישראל נגד אלשמאלי (2015) -

העובדות: הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סכין, פציעה כשהעברין מזוין והתחזות. המתלונן שמע רעש מחוץ לביתו, וכשיצא החוצה ראה את הנאשם וביקש ממנו לעזוב את המקום. הנאשם הורחק מהמקום ובהמשך שב למקום יחד עם אחר, תקף את המתלונן ודקר אותו בבית החזה ובמרפק. אחר שניסה להפריד נדקר אף הוא. הנאשם בגיר צעיר, בעל עבר פלילי.

העונש: 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה כך שסך הכל נדון הנאשם לריצוי בפועל של 10 חודשים. כמו כן, הוטל על הנאשם עונש מאסרים מותנים והתחייבות להימנע מעבירה בסך 2,000 ₪.

ת"פ 45595-03-14 מדינת ישראל נ' מורסי -

העובדות: הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשעברין מזוין, לאחר שתקף את המתלונן, בצוותא עם אחר, באמצעות חפץ דמוי אגרופן, ודקר עמו את המתלונן, בכל חלקי גופו.

העונש: בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הראוי הוא בן 10 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר ובצד זה מרכיב של מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלונן, והטיל על הנאשם, בין היתר, מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל מידת האשם של הנאשם. לכך נפנה עתה.

נסיבות ביצוע העבירה מפורטות בכתב האישום. בקצרה אציין, כי הנאשם הגיע בשעות הלילה המאוחרות לחניון הבניין בו מתגורר המתלון, כאשר הוא מצטייד בפלייר מסוג "לדרמן", וניקב שלושה מגלגלי רכבו של המתלון. כאשר הנאשם הופתע על ידי המתלון ושני ילדיו הבגירים, החל עימות פיזי במהלכו דקר הנאשם את המתלון בבטנו באמצעות החפץ החד אותו החזיק וגרם למתלון לפצע דקירה באורך 4 מ"מ ברום הבטן.

האירוע מאופיין בתכנון שקדם לו, עת הצטייד הנאשם בחפץ חד, הסיג גבול ונכנס לעבר חניון הבניין בו מתגורר המתלון, וניקב את צמיגי הרכב של המתלון. אמנם ניתן לייחס את תכנון הנאשם אך למעשי ניקוב הצמיגים, אך יחד עם זאת כאשר מגיע הנאשם מצויד בסכין, חזקה היא כי הוא מודע לאפשרות כי מהלך האירועים המתוכנן יצא מכלל שליטה ועלול להסתיים בפגיעה פיזית באדם, כפי שאכן קרה. הנזק במקרים כאלה הוא עצום שכן, כל מקרה בו נדקר אדם עלול בנקל להסתיים בפגיעה חמורה ואף במוות. למתלון כאמור נגרם נזק פיזי של פצע דקירה בבטנו, כמו כן נגרם למתלון נזק רכושי הנובע מהחלפת צמיגי הרכב שנוקבו.

מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם בכל האירוע, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, התכנון שקדם לעבירה, ההצטיידות בנשק קר והנזק שנגרם למתלון, מתחם העונש ההולם בגין אירוע זה, נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לקורבן העבירה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

מדובר בנאשם שהינו גרוש, אב לשתי בנות בגילאי 17 ו- 18. לטענת הנאשם חייו התהפכו לאחר שהיה מעורב בפיגוע במסעדת "מצה" בחיפה. הנאשם הגיש אסמכתאות רפואיות המעידות על כך שהינו מוכר כנכה במוסד לביטוח לאומי, וכי הוא סובל מפגיעה נפשית עקב האירוע שחווה, אשר מנעה ממנו מלשוב לתפקוד מלא, הן בפן האישי והמשפחתי והן המקצועי, כאשר בשל כך אף נפגעה פרנסתו והא נקלע למצוקה כלכלית. יחד עם זאת, הנאשם לא הביע חרטה ולא

לקח אחריות על מעשיו.

לקביעתי, משקל ניכר בקביעת העונש בתוך המתחם, יש ליתן לחלוף הזמן מביצוע העבירה. מדובר באירוע שהתרחש בשנת 2010, היינו לפני כ- 8 שנים, כאשר התיק נסגר תחילה על ידי המשטרה ונפתח בשנית לאחר שהוגש ערר מטעם המתלוננים, הראיות נשמעו והובילו להרשעתו של הנאשם. הגם שהראיות במשפט נשמעו בקצב סביר ביותר, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בשנים רבות שחלפו מאז שהאירוע התרחש, ועד להכרעת דינו של הנאשם, כאשר הדברים אינם תלויים בנאשם. לכך יש השלכה על פי הדין, על הענישה וטיבה.

יפים לכאן הדברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 4434/10 **אבי יחזקאל נ' מדינת ישראל** (2011):

"...לשיהוי ממושך בהליך הפלילי, ובין היתר בהגשת כתב האישום, יש לתת משקל בשלב גזירת הדין, דברים אלה נקבעו במשפטנו מקדמת דנא...בית משפט זה כבר פסק לא אחת, כי עינוי דין כגון זה, יש בו נסיבה משמעותית לקולא, אשר לטעמנו לא ניתן לה המשקל הראוי בשלב גזירת הדין, היא השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום כנגד המערער. ידוע הוא כי עצם העמדתו של אדם לדין פלילי, יש בה משום פגיעה בזכויותיו החוקתיות, הפיכתו של אדם לנאשם בפלילים משנה את חייו, יש לה השלכות כבדות משקל, והשלכות רבות על כל תחומי חייו. "המעמד של נאשם קשה הוא לאדם, עם הגשת כתב האישום משתנה עולמו, שיווי המשקל הנפשי והחברתי ממנו נהנה מתערער. הוא נתון לסיכונים חדשים. הוא נפגע חברתית. הוא נפגע כלכלית. ימיו ולילותיו אינם כתמול שלשום..."

הדברים, בשינויים המחויבים, ישימים אף לענייננו, ואפילו שבעת מונים, במיוחד נוכח הימים אלה, ימי בין כסה לעשור, בהם ניתן גזר הדין.

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

בשים לב לכך שמדובר באירוע מלפני 8 שנים, כאשר במהלך תקופה זו, לא הסתבך הנאשם בעבירות נוספות, והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, נמצא לקבוע את העונש המתאים לנאשם, בתחתית מתחם העונש ההולם, היינו, 6 חודשי מאסר, כאשר בית המשפט סבור, כי בנסיבות העניין, ניתן היה להורות על ריצוי העונש בעבודות שירות חלף מאסר, אך נוכח האמור בחוות דעת הממונה אשר לא מצאה את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, ובהתאם להוראות סעיף 51ב (ב) (1) לחוק העונשין, המאסר ירוצה בכליאה ממשית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן מר ג' א' פיצוי בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים, החל מ-1.11.18 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן, ועד לסילוק סופי ומוחלט של הפיצוי הפסוק. פיגור יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיידי, והוא ייגבה בדרך שגובים קנס.

ד. לאור הפיצוי ומצבו הכלכלי של הנאשם, לא מצאתי להטיל עליו קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.